

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Janou Příbylovou ve věci

žalobce: **Ing. V. Š.** nar. [redacted] bytem [redacted]
zastoupeného Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským, advokátem se sídlem AK
Na Hutích 661/9, Praha 6,

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO: 00025429, se sídlem
Vyšehradská 16, Praha 2,

o zaplacení částky 71.376 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 31 033 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 3. 5. 2016 do zaplacení, a to do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku.
- II. Žaloba s návrhem, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 40 343 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 1. 5. 2016 do zaplacení a úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 31 033 Kč od 1. 5. 2016 do 2. 5. 2016, se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 23. 11. 2016 domáhal ve výroku uvedené částky s tím, že usnesením Policie České republiky, Pražského ředitelství policie hl. m. Prahy, SKPV, č. j. [REDAKCE] ze dne 19. 6. 2015 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání zvláště závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 3 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jenž bylo žalobci doručeno dne 22. 6. 2015. Návrhem Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 23. 6. 2015 č.j. [REDAKCE] bylo navrženo, aby byl žalobce jakožto obviněný z důvodů obsažených v ustanovení § 67 písm. a), b), c) zákona č. 141/1961 Sb. trestní řád vzat do vazby, přičemž tento byl usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 24. 4. 2015 vzat podle § 73b odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu do vazby s účinností vazby od [REDAKCE] v [REDAKCE] hodin. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce stížnost. Následně byl žalobce [REDAKCE] usnesením státního zástupce sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] propuštěn podle § 71 odst. 2 písm. a) trestního řádu ve spojení s ustanovením § 73b odst. 6 trestního řádu z vazby na svobodu, neboť důvody vazby dle tohoto rozhodnutí nikdy neexistovaly. Dne 20. 8. 2015 obdržel žalobce usnesení Městského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 30. 7. 2015, kterým tento soud podle § 149 odst. 1 trestního řádu rozhodl tak, že napadené rozhodnutí vzetí do vazby žalobce, vydané Obvodním soudem pro Prahu 6, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 24. 4. 2015, se zrušuje, neboť důvody pro vzetí do vazby poškozeného od počátku nebyly dány, přičemž předmětné usnesení absentovalo zákonem stanovenými podmínkami pro vzetí poškozeného do vazby. V návaznosti na nezákonné rozhodnutí žalobce požaduje majetkovou újmu spočívající v zaplacených nákladech na obhajobu, dále ušlý zisk za dobu vazby a posledně náhradu škody za zmařenou dovolenou. Žalobce požadoval náhradu ušlého výdělku za dobu vazby s tím, že v době zadržení dne [REDAKCE] byl tento zaměstnán u [REDAKCE]. Žalobce uzavřel se zaměstnavatelem dne 15. 6. 2015 dohodu o ukončení pracovního poměru, na základě které měl být pracovní poměr žalobce ukončen dohodou ke dni 30. 6. 2015. Od 15. 6. 2015 bylo postaveno najisto, že žalobcův pracovní poměr bude končit. Tedy žalobce kontaktoval některé společnosti za účelem jednání o možném nástupu do pracovního poměru. Konkrétně společnost [REDAKCE] měla žalobce přijmout na pracovní pozici: [REDAKCE] s hrubou mzdou ve výši [REDAKCE] Kč měsíčně. Již dopisem ze dne 30. 4. 2015, zaslaným žalobci prostřednictvím e-mailu, společnost [REDAKCE] sdělila, že jsou připraveni jej přijmout na pracovní pozici od 1. 5. 2015, případně pokud bude možné, aby nastoupil dříve, že budou šťastni. Nakonec bylo mezi žalobcem a jednatelem společnosti [REDAKCE] dohodnuto, že s ohledem na to, že pracovní poměr žalobce v [REDAKCE] měl původně končit k 30. 6. 2015, nastoupí jako zaměstnanec společnosti až v červenci 2015. Při jednání o uzavření pracovního poměru žalobce přednesl žádost, že v termínu od 1. 7. 2015 do 10. 7. 2015 by chtěl jet na dovolenou. Navíc měl žalobce dovolenou již od listopadu 2014 rezervovanou a uhrazenou. Proto bylo mezi stranami dohodnuto, že v termínu od 1. 7. 2015 do 10. 7. 2015 – pátek bude žalobce na dovolené a od pondělí 13. 7. 2015 se plně zapojí do pracovních úkolů. S touto podmínkou společnost [REDAKCE] souhlasila. V důsledku nezákonného vzetí do vazby žalobce však

nemohl pracovní smlouvu podepsat a ve sjednaný den do pracovního poměru nastoupit. Žalobce kontaktoval společnost [REDAKCE], až dne [REDAKCE] tj. poté, co byl propuštěn z vazby s tím, že by mohl nastoupit od 1. 8. 2015. Na základě uvedeného došlo k posunu nástupu do zaměstnání u nového zaměstnavatele, s nímž byl žalobce domluven před vzetím do vazby, o měsíc později na den 1. 8. 2015. Žalobci tedy ušel z důvodu nezákonné vazby, která znemožnila nástup do práce již v červenci 2015 u nového zaměstnavatele zisk za kalendářní měsíc červenec 2015 v celkové výši [REDAKCE] Kč, přičemž ode dne 1. 7. do 13. 7. 2015 by čerpal žalobce dovolenou, za kterou žalobci přísluší náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku, a v období od 13. 7. 2015 do 31. 7. 2015 by měl žalobce nárok na mzdu. Při výpočtu náhrady za ušlý zisk vychází žalobce z výše průměrného čistého výdělku nadcházejících tří měsíců. Posledně žalobce požadoval nárok na náhradu ušlého zisku za dobu vazby – dovolená. Náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy pak žalobce uplatnil u žalované svým podáním dne 30. 10. 2015. Žalobce požaduje také přiznání úroku z prodlení od 1.5.2016, kdy uplynula 6 měsíční doba pro projednání nároku.

2. Žalovaná (jednající v souladu s ust. § 6 odst. 1, 2 písm. a/ OdpŠk shora označenou organizační složkou) navrhla žalobu zamítnout a uvedla, že žalobce u ní dne 30. 10. 2015 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady škody, spočívající v nákladech obhajoby, zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, ušlého zisku a náhrady škody za zaplacenou dovolenou. K projednání žádosti žalobce došlo dne 29. 7. 2016, když žalovaná vyhověla nároku pouze částečně. Ohledně nároku na náhradu ušlého zisku za zmařenou pracovní příležitost za dobu vazby uvedla, že vznik a výše nebyly doloženy tak, aby vznik a výše škody bylo možno učinit nesporným. Přípis nazvaný Letter of Intend ze dne 30. 3. 2015 nijak neprokazuje vznik ušlého příjmu v souvislosti s vazbou, když je na něm uvedeno datum zahájení dne 1. 5. 2015, tedy doba předcházející vzetí do vazby. Přípis také neobsahuje podpisy stran sloužící k autentizaci dokumentu. Současné nebyla předložena ani pracovní smlouva prokazující datum vzniku pracovního poměru a mzdové ohodnocení.
3. V průběhu řízení vzal žalobce žalobu částečně zpět, a to co do částky 14.953 Kč společně s úroky z prodlení, když tato částka představuje část nároku na náhradu škody za zmařenou dovolenou. Řízení bylo v návaznosti na zpětvzetí této části zastaveno usnesením zdejšího soudu ze dne 2. srpna 2017, č.j. 23C 63/2016-131.
4. Ve věci rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 5. 9. 2017, č. j. 23 C 63/2016 – 142, kterým žalobu zamítl. Na základě podaného odvolání Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22.8.2018, č.j. 62 Co 191/2018-109, rozsudek soudu I. stupně v zamítavém výroku o věci samé potvrdil co do částky 13 314,50 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 1. 5. 2016 do zaplacení, dále rozsudek změnil tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 18 694,50 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 1. 5. 2016 do zaplacení ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku a co do částky 71 376 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 1. 5. 2016 do zaplacení a ve výroku o nákladech řízení zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, s tím, že pokud žalobce vylicí rozhodné skutečnosti tak, že v důsledku vazby nenastoupil dle dohody do práce u společnosti [REDAKCE], která požadovala jeho nástup na pozici [REDAKCE] kdy dále uvedl, že pracovní poměr u [REDAKCE] ukončil 15. 6. 2015 dohodou ke dni 30. 6. 2015 s tím, že bylo ujednáno, že nastoupí do práce po čerpání dovolené v pondělí 13. 7. 2015, k čemuž nedošlo v důsledku trvání vazby [REDAKCE] – [REDAKCE] pak lze taková skutková tvrzení z

hlediska posouzení důvodnosti nároku považovat za dostačující. Aby bylo možné posoudit, zda žalobci v souvislosti s nezákonným rozhodnutím vznikla také ztráta na výdělku, bylo třeba objasnit, zda žalobce skutečně měl možnost uzavřít nový pracovní poměr se společností [REDAKCE] (tzn. zda se např. s touto společností dohodl alespoň na době nástupu a pracovním zařazení), od kdy a zda pouze v důsledku vazby tento pracovní poměr uzavřít nemohl (jinak by byl uzavřen), takže ztratil výdělek, který by jinak - nebýt vazby - po uzavření nového pracovního poměru dosahoval (srov. obdobně rozsudek bývalého Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 8. 1988, sp. zn. 1 Cz 47/88, publikovaný pod č. 10 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1991 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2035/2000 ze dne 27. 6. 2002).

5. Předmětem řízení tedy zůstal nárok na náhradu ušlého zisku za dobu vazby ve výši [REDAKCE] Kč za měsíc červenec 2015 s příslušenstvím.
6. Již ze shodných tvrzení účastníků vzal soud za prokázané, že se žalobce dne 30.10.2015 obrátil na žalovanou s žádostí o tzv. předběžné projednání nároku na náhradu škody uplatněného posléze žalobou a že žalovaná této jeho žádosti zčásti vyhověla co do částky 18.694,50 Kč (nárok na obhajně). Žalobce tedy splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem (zde nezákonným rozhodnutím), předvídanou ust. § 14 OdpŠk, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.
7. Účastníci dále učinili nesporným, že usnesením Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie hl. m. Prahy, [REDAKCE] ze dne 19. 6. 2015 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání zvlášť závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 3 písm. c) zák. č. 40/2009 trestního zákoníku v platném znění, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jež bylo žalobci doručeno dne 22. 6. 2015. Návrhem městského státního zastupitelství v Praze ze dne 23. 6. 2015, č. j. [REDAKCE] bylo navrženo, aby byl žalobce, jakožto obviněný z důvodu obsažených v ustanovení § 67 písm. a, b, c zákona č. 141/1961 trestního řádu, vzat do vazby, přičemž tento byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. [REDAKCE] ze dne 24. 6. 2015 vzat podle § 73b odst. 1 trestního řádu z důvodu uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu, do vazby s účinností vazby od [REDAKCE] v [REDAKCE] hodin. Proti rozhodnutí podal žalobce ihned po jeho vyhlášení ve vazebním zasedání dne 24. 6. 2015 stížnost, kterou poté písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce dne 7. 7. 2015 a 20. 7. 2015, neboť návrh na vzetí do vazby neobsahoval zákonem stanovené náležitosti, především pak žádné konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly vzetí do vazby z důvodu předpokládaných zákonem, rozhodnutí bylo nezákonné, neodůvodněné a nepřezkoumatelné. Následně byl žalobce dne [REDAKCE] usnesením státního zástupce sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] propuštěn podle § 71 odst. 2 písm. a) trestního řádu ve spojení s ustanovením § 73b odst. 6 trestního řádu z vazby na svobodu, neboť důvody vazby dle tohoto rozhodnutí nikdy neexistovaly. Dne 20. 8. 2015 obdržel žalobce prostřednictvím svého obhájce usnesení Městského soudu v Praze, č. j. [REDAKCE] ze dne 30. 7. 2015, kterým tento soud rozhodl dle § 149 odst. 1 trestního řádu tak, že napadené rozhodnutí o vzetí do vazby žalobce, vydané Obvodním soudem pro Prahu 6, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 24. 6. 2015 se zrušuje, neboť důvody, pro vzetí do vazby poškozeného od počátku dány nebyly, přičemž předmětné usnesení absentovalo zákonem stanovenými podmínkami pro vzetí poškozeného do vazby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

8. Výsledkem P [redacted] D [redacted] bylo prokázáno, že svědek byl jednatelem společnosti [redacted] od června 2015 do února 2016. Majitelka V [redacted] V [redacted] mu oznámila, že žalobce dostal od ní nabídku práce a měl nastoupit ještě před nástupem svědka, nástup byl odložen s tím, že v [redacted] má problémy, že ho [redacted] obvinila a žalobce byl v trestním stíhání. Dohodu o nástupu učinila paní V [redacted], svědek s žalobcem nejednal o tom, kdy měl nastoupit a uzavřel s ním dohodu až potom, co se vyřešil ten jeho spor. Žalobce měl nastoupit před nástupem svědka, mělo to být před červnem, možná březem, duben nebo dřív. V čase nástupu nemohl nastoupit, pracovní smlouvu měla podepisovat paní V [redacted] protože svědek s ním ještě tehdy podepsat smlouvu nemohl, protože nebyl jednatelem. Poté, co se žalobce ozval s tím, že je to vyřešené a je volný, připravovali smlouvu, příprava zabrala nějaké 3 týdny, smlouvu podepisovali někdy v září nebo říjnu, se svědkem bylo dohodnuto čerpání dovolené, čerpání dovolené bylo až po podpisu pracovní smlouvy.
9. Předběžnou smlouvou ze dne 30.3.2015 bylo prokázáno, že V [redacted] B [redacted] s adresou [redacted] napsala, že [redacted] je připravena přijmout žalobce na pozici [redacted] počínaje květnem 2015.
10. Čestným prohlášením ze dne 16.9.2015 bylo prokázáno, že P [redacted] D [redacted] jako jednatel čestně prohlásil, že byla uzavřena ústní dohoda o nástupu do hlavního pracovního poměru a to od 1.7.2015. Žalobce byl přijat na základě žádosti V [redacted] B [redacted] byla dohoda, že do 10.7.2015 bude žalobce čerpat dovolenou a do práce nastoupí 13.7.2015. Žalobce nemohl ze závažných důvodů nastoupit, proto byl nejbližší možný datum nástupu stanoven na 1.8.2015.
11. Potvrzením o výši příjmů za období od 8/2015 do 12/2015 bylo prokázáno, že žalobce měl za měsíce 8/2015, 9/2015 a 10/2015 čistou mzdu ve výši [redacted] Kč.
12. Přihláškou na zájezd/smlouva o zájezdu ze dne 25.11.2014 společnosti CK Janeta, s.r.o., bylo prokázáno, že zákazník žalobce objednal pro 9 osob ubytování ve Villa Paola, Apt D pro 8 osob, když rozsah služeb je omezen pouze na ubytování (doprava vlastní, strava vlastní, pojištění nepožaduje) a jedním z cestujících je žalobce. Ubytování bylo objednáno na termín 27.6. – 11.7.2015.
13. Po provedeném dokazování učinil soud tento závěr o skutkovém stavu: žalobce se s V [redacted] B [redacted] dohodl předběžně na nástupu do zaměstnání u společnosti [redacted] která byla nejpozději od května 2015 připravena jej přijmout na pozici na pozici [redacted] když nástup do zaměstnání se posouval a poslední dohoda byla taková, že žalobce bude čerpat dovolenou do 10.7.2015 a do práce nastoupí 13.7.2015, po nástupu do práce u shodného zaměstnavatele měl žalobce průměrnou čistou mzdu ve výši [redacted] Kč, žalobce byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. [redacted] ze dne 24. 6. 2015 vzat do vazby s účinností vazby od [redacted] hodin, kde byl do [redacted] [redacted], kdy usnesením státního zástupce sp. zn. [redacted] ze dne [redacted] byl propuštěn, když usnesením Městského soudu v Praze, č. j. [redacted] ze dne 30. 7. 2015, bylo rozhodnuto tak, že rozhodnutí o vzetí do vazby žalobce, vydané Obvodním soudem pro Prahu 6, sp. zn. [redacted] ze dne 24. 6. 2015 se zrušuje, neboť důvody, pro vzetí do vazby poškozeného od počátku dány nebyly.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

14. Podle ust. § 1 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 zákona odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle ust. § 5 písm. a) OdpŠk stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním. Podle ust. § 8 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán (odstavec 1). Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku (odstavec 2). Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení, nebo návrh na zastavení exekuce (odstavec 3). Podle ust. § 26 zákona odpovědnosti za škodu, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („obč.zák.“).
15. Podle § 2952 obč. zák. (zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.
16. Podle shora citovaných ustanovení zákona tedy stát objektivně (tj. bez ohledu na zavinění osob funkce státu plnících) odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem při současném splnění tří podmínek: 1) poškozenému vznikla škoda (majetková újma vyjádřitelná v penězích), 2) příslušný orgán státu se dopustil nesprávného úředního postupu, bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, posléze pro nezákonnost změněné či zrušené příslušným orgánem a 3) škoda je v příčinné souvislosti s tímto postupem či rozhodnutím, tj. nesprávný postup orgánu státu či jeho nezákonné rozhodnutí je se vznikem škody ve vztahu příčiny a následku. Protože zákon č. 82/1998 Sb. blíže nedefinuje pojem škody ani neupravuje rozsah její náhrady, je třeba v této otázce vycházet z ust. § 2952 obč. zák.
17. Škodou zákon míní újmu, která nastala (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného (spočívá ve zmenšení jeho majetkového stavu) a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především penězi. Skutečnou škodou se rozumí újma, která znamená zmenšení majetkového stavu poškozeného oproti stavu před škodnou událostí. Ušlý zisk pak představuje ušlý majetkový prospěch, spočívající v nenastalém zvětšení (rozmnožení) majetku poškozeného, které bylo možno - kdyby nenastala škodná událost - důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí (srov. stanovisko býv. Nejvyššího soudu ČSSR Cpj 87/70, publikované pod č. 55 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1971).

18. Prvně soud zkoumal, zda je naplněn předpoklad odpovědnostního titulu v daném případě ve formě nezákonného rozhodnutí ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. Nezákonným rozhodnutím dle citovaného zákonného ustanovení musí být pouze pravomocné rozhodnutí, které bylo posléze zrušeno nebo změněno pro nezákonnost. V souladu se zásadou presumpce správnosti rozhodnutí není soud v řízení o odpovědnosti státu za škodu oprávněn sám posuzovat zákonnost rozhodnutí vydaného v jiném řízení a podmínka nezákonnosti rozhodnutí je splněna pouze tehdy, bylo-li toto pravomocné rozhodnutí skutečně jako nezákonné zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Zrušujícím nebo měnícím rozhodnutím je naopak soud vázán a není oprávněn sám posuzovat, zda ke zrušení došlo právem či nikoliv. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. [REDACTED] ze dne 24. 6. 2015, kterým byl žalobce vzat podle § 73b odst. 1 trestního řádu z důvodu uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu do vazby s účinností vazby od [REDACTED] v [REDACTED] hodin, bylo zrušeno usnesením Městského soudu v Praze, č. j. [REDACTED] ze dne 30. 7. 2015, kterým tento soud rozhodl dle § 149 odst. 1 trestního řádu tak, že napadené rozhodnutí o vzetí do vazby žalobce vydané Obvodním soudem pro Prahu 6, sp. zn. [REDACTED] ze dne 24. 6. 2015 se zrušuje, neboť důvody, pro vzetí do vazby poškozeného od počátku dány nebyly, přičemž předmětné usnesení absentovalo zákonem stanovenými podmínkami pro vzetí poškozeného do vazby pro jeho účely, tedy usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. [REDACTED] ze dne 24. 6. 2015 je usnesením „nezákonným“, které bylo rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, čímž toto rozhodnutí zakládá nárok na náhradu škody.
19. Ohledně nároku na náhradu ušlého zisku za dobu vazby ve výši [REDACTED] - Kč za měsíc červenec 2015 žalobce tvrdí, že v důsledku vazby nenastoupil dle dohody do práce u společnosti [REDACTED], která požadovala jeho nástup na pozici [REDACTED]. [REDACTED] kdy dále uvedl, že pracovní poměr u [REDACTED] ukončil 15. 6. 2015 dohodou ke dni 30. 6. 2015 s tím, že bylo ujednáno, že nastoupí do práce po čerpání dovolené v pondělí 13. 7. 2015, k čemuž nedošlo v důsledku trvání vazby ([REDACTED]). Soud vedl dokazování k prokázání tvrzení ohledně dohody žalobce a společnosti [REDACTED]. Dokazování bylo provedeno jak čestným prohlášením P. [REDACTED] D. [REDACTED] (jednatele společnosti v rozhodném období), tak i jeho výslechem jako svědka.
20. Prvním obdobím je období od 1.7.2015 do 12.7.2015, kdy žalobce dle svých tvrzení měl čerpat dovolenou a dne 13.7.2015 nastoupit do zaměstnání. Podle § 36 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, pracovní poměr vzniká dnem, který byl sjednán v pracovní smlouvě jako den nástupu do práce nebo dnem, který byl uveden jako den jmenování na pracovní místo vedoucího zaměstnance. Dle § 212 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, zaměstnanci, který za nepřetržitého trvání pracovního poměru k témuž zaměstnavateli konal u něho práci alespoň 60 dnů v kalendářním roce, přísluší dovolená za kalendářní rok, popřípadě její poměrná část, jestliže pracovní poměr netrval nepřetržitě po dobu celého kalendářního roku. Za odpracovaný se považuje den, v němž zaměstnanec odpracoval převážnou část své směny; části směn odpracované v různých dnech se nescítají. Dle § 217 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, zaměstnavatel může určit zaměstnanci čerpání dovolené, i když dosud nesplnil podmínky pro vznik práva na dovolenou, jestliže je možné předpokládat, že zaměstnanec tyto podmínky splní do konce kalendářního roku, popřípadě do skončení pracovního poměru. Z výše uvedeného plyne, že zaměstnanec může čerpat dovolenou

na zotavenou u zaměstnavatele i bez toho, aby zaměstnanec měl nárok na dovolenou, ale musí být splněna podmínka, že mezi nimi vznikl pracovní poměr, tedy že se jedná o zaměstnance a o zaměstnavatele. V dané věci žalobce tvrdil, že měl nastoupit do zaměstnání 13.7.2015, tedy žalobci nemohl vzniknout nárok na dovolenou, neb žalobce měl nastoupit až dne 13.7.2015, neboť k tomuto datu by vznikl pracovní poměr. Pokud žalobce požadoval náhradu za mzdu, která má představovat náhradu mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku za dobu čerpání dovolené, pak v této části není nárok důvodný, neb žalobce by neměl ani samotný nárok na náhradu mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku za dobu čerpání dovolené, tedy soud žalobu v této části zamítl, když vyšel z toho, že v průběhu řízení byl prokázán průměrný plat žalobce ve výši [REDACTED] Kč, tedy při 23 pracovních dnech července 2015, je průměrný plat za jeden pracovní den [REDACTED] Kč. Soud žalobu tedy zamítl ohledně částky odpovídající 8 pracovním dnům, tedy ohledně částky [REDACTED] Kč s příslušenstvím. (výrok II.)

21. Dalším obdobím je období od 13.7.2015 do 25.7.2015, kdy žalobce dle svých tvrzení měl dne 13.7.2015 nastoupit do zaměstnání. V průběhu řízení bylo prokázáno, že byla učiněna dohoda ohledně toho, že žalobce nastoupí dne 13.7.2015 do zaměstnání, když vzetí do vazby (od [REDACTED] do [REDACTED] mu zabránilo do práce nastoupit, tedy tím došlo ke ztrátě na výdělku, jehož by jinak poškozený - nebýt vazby - dosahoval (srov. obdobně rozsudek bývalého Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 8. 1988, sp. zn. 1 Cz 47/88, publikovaný pod č. 10 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1991). Byť žalobce byl z vazby propuštěn [REDACTED] soud přiznal jako důvodným i další pracovní den, [REDACTED], neb po žalobci by nebylo možno spravedlivě požadovat, aby tento ihned druhý den po propuštění z vazby nastoupil do práce. Soud tedy shledal žalobu v rozsahu 10 pracovních dnů, tedy ztráty na výdělku ve výši [REDACTED] Kč, důvodnou a tuto částku žalobci přiznal. Tuto soud žalobci přiznal společně s příslušenstvím ode dne 3.5.2016, neb v řízení nebylo mezi účastníky sporu o tom, že žalobce nárok uplatnil u žalované a datem 3.5.2016 (úterý) se žalovaná strana dostala do prodlení, neboť nárok žalobce byl u žalované uplatněn dne 30.10.2015 a teprve marným uplynutím lhůty šesti měsíců (lhůta k plnění končila dnem 2.5.2016 pondělí), tedy teprve dnem 3.5.2016 se mohla žalovaná dostat do prodlení (ust. § 14 a 15 zákona č. 82/1998 Sb.). (výrok I.)
22. Posledním obdobím je období od 26.7.2015 do 31.7.2015, kdy se jedná o období, kdy žalobce nebyl ve vazbě, tedy tato mu nebránila v tom, aby žalobce dosahoval příjmu. V průběhu řízení bylo prokázáno, že [REDACTED] byla připravena žalobce přijmout do sjednané pozice, když i následně žalobce přijala s tím, že nějaký čas byl na straně společnosti k zapotřebí k přípravě smlouvy. Soud tedy neshledal náhradu ušlého zisku za toto období důvodnou, vazba žalobci nebránila a ani bránit nemohla v uzavření pracovního poměru a výkonu práce, současně došlo k přetržení příčinné souvislosti, neb příčinou nezaměstnání žalobce v této době byl postup společnosti, tedy její časové preference k přijetí zaměstnance do pracovního poměru, a nikoli trvání vazby. Ve zbývajících částí společně s příslušenstvím tedy soud neshledal nárok důvodným. (výrok II.)
23. Dále pak neshledal soud důvodným nárok na úrok z prodlení z částky 31.033,- Kč ode dne 1.5.2016 do 2.5.2016, neb jak je uvedeno již v bodě 21 tohoto rozsudku v řízení nebylo mezi účastníky sporu o tom, že žalobce nárok uplatnil u žalované dne 30.10.2015. Podle § 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, konec lhůty nebo doby určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá skutečnost, od níž se lhůta nebo doba počítá. Není-li takový den v posledním měsíci, případně konec lhůty nebo doby na poslední den měsíce. Podle § 607 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty pracovní den nejbližší následující. Konec lhůty tedy připadl na den 2.5.2016, neb 30.4.2016 byla sobota, tedy poslední den lhůty k plnění bylo právě pondělí 2.5.2016 a až od 3.5.2016 mohla být žalovaná v prodlení. (výrok II.)

24. Výrok o náhradě nákladů řízení (výrok III.) je odůvodněn ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., podle něž měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. V dané věci je poměr úspěchu žalobce a žalované obdobný (48% a 52%), tedy soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 1. března 2017

**Mgr. Jana Příbylová v. r.
soudkyně**